

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
32	Speeltechniek	Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 7

“Deep Dive” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de [GuitarJan.com](#) nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “Deep Dive” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “Deep Dive” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website [GuitarJan.com](#) je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

Essentiële Blues Riffs en Licks - Deel 7

Voor deze “Deep Dive” gaan we er van uit dat je weet wat de basisbeginselen van de pentatonische toonladder zijn, dat je de *shapes* volgens het C.A.G.E.D. systeem beheerst, en dat je weet hoe je die *shapes* over de gehele gitaarhals kunt bewegen en combineren. In deze zevende uitgave van essentiële blues riffs en licks kijken we naar de stijl van Peter Green, die helaas is overleden in 2020, maar wiens onovertroffen gitaarspel de komende generaties bluesgitaristen zal blijven inspireren. Het genie van Peter Green was een geschenk voor gitaristen van welk genre dan ook. Of het nu zijn fameuze gitaarklank was met zijn 1959 Gibson Les Paul, zijn wonderbaarlijk vloeiende en expressieve speelstijl, of een combinatie van de twee, zelfs als je niet direct door hem geïnspireerd was, dan was een van je collega artiesten dat wel. In deze “Deep Dive” kunnen we het spel van Peter Green niet geheel recht doen, daarvoor was zijn talent te uniek. Wel kunnen we met basisvoorbeelden laten zien, wat er zoal in zijn solo's gebeurde.

Peter Green was een grote fan van BB King, en deze melodische *lick* laat zien, hoezeer Peter Green de muzikale fraseringen van BB King waardeerde. De lick start voor de eerste tel uit, op de “en” van de derde tel van de *count in* (het aftellen) maat. Deze lick speelt zich af in de “eigen” toonladder (de *BB Box*) die door BB King zelf is bedacht. De *BB Box* is deel van de derde *shape* (vorm) van de A mineur pentatonische toonladder, gecombineerd met de derde *shape* (vorm) van de A majeur pentatonische toonladder. In de

1

T
A
B

eerste herhaling zit een *double bend*, waarbij je een *bend up* uitvoert, deze loslaat (*release*) en weer opnieuw als *bend up* uitvoert, zonder de noot opnieuw met je plectrum aan te slaan. In de tweede herhaling wordt deze frase afgewisseld met een *halve bend*, gevolgd door een *pre-bend* die weer losgelaten (*released*) wordt.

In voorbeeld 2 starten we bij de *count-in* op de 4de tel van de eerste maat, maar vooraf voer je een *rake* uit vanaf de laagste snaar tot aan de eerste noot die gespeeld moet worden. Peter Green's spel had een behoorlijke vocale inslag, en vaak werden *bends* bij hem lang aangehouden (*extended bends*). De bend in dit voorbeeld duurt zo ongeveer anderhalve maat. Het einde van de *lick* is een pentatonisch loopje waar een snelle *hammer-on* en *pull-off* triplet op de B-snaar is inbegrepen.

Rust is een belangrijk facet van de stijl van iedere gitarist, maar als je à la Peter Green wilt spelen, is het van bijzonder belang dat je rust (pauzes) in de *licks* inbouwt. Voorbeeld 3 heeft een pauze van liefst twee maten tussen het eerste en het tweede deel van de *lick*, en het is belangrijk de pauzes goed te tellen, zodat deze een integraal deel van de hele *lick* worden. De laatste twee maten is weer een snel afdalend loopje. Maak je

niet ongerust als in eerste aanleg dit stuk wat lastig lijkt te spelen, het gaat er ook vooral om dat je de bedoelde emotionaliteit tot expressie brengt.

4

full

full

full

full

T
A
B

Peter Green stond, net als bijvoorbeeld BB King, niet bekend als een snelheidsduivel die wereldkampioen *tapping* à la Eddie van Halen wilde worden, maar af en toe hebben beide blues giganten toch wel wat snelheidsuitbarstingen in hun *licks*. In voorbeeld 4 wordt begonnen op de derde tel van de *count-in*, met een *full bend*, voordat er een korte, repeterende frase optreedt. Als je bij de vierde maat bent aangekomen, wordt het notenbeeld veel geconcentreerder en Green gebruikt een dalende triplet dat op de A mineur pentatonische toonladder is gebaseerd. De laatste maat is een dalend A mineur triade akkoord. Als je gedeeltelijke akkoorden-*shapes* aan je *licks* toevoegt, is dat een melodisch prachtige manier om je solo naar een hoger niveau te tillen.

5

full

full

T
A
B

In voorbeeld 5 spelen we hoog op de gitaarhals, met een *slide* gitaar frase, voordat we een van de befaamde *bends* van Peter Green bereiken. Maak een *pre-bend* op de 20ste positie van de B-snaar, voordat je deze aanslaat, en vergeet niet een stevig vibrato te gebruiken om deze frase als het ware te laten "zingen". De finale snelle frase van deze *lick* moet je meer met gevoel, dan met accuratesse spelen. Deze korte, intense uitbarsting is vooral bedoeld om een bepaald gevoel aan de *lick* mee te geven. In dezelfde periode dat Peter Green volop in de bluesmuziek bezig was, gebruikte Eric Clapton dezelfde intensiteit om zijn solo's het door hem gewenste gevoel te geven.